

מאי 2020

משולחנו

בית הפלמ"ח

מאי בבית הפלמ"ח עבר עלינו ברגשות מעורבים:

המוזיאון נפתח בהדרגה, במגבלות התו הסגול, ואנחנו נדרשנו לסבלנות ואורך רוח. צוות ההדרכה שלא רגיל להתנהל בנחת, נתקף בפרץ יצירתיות ועשייה – בעיקר ברשתות החברתיות.

מי שלא עקב אחרינו בפייסבוק מוזמן לקבל טעימה מרגעי השיא של החודש:

תמונת

החודש:

המדריכה מאיה ברוק
בסרטון שפרסמנו
בנושא המחלקה
הגרמנית. הסרטון עלה
לפייסבוק והתגלגל
ברשת במהרה!
מוזמנים לעקוב אחרינו
בקישור: [לחצו כאן](#)

סיפורים מהעלייה על הקרקע – שבועות ב"זום"

אמנם לא חגגנו את שבועות בבית הפלמ"ח השנה, אך לא ויתרנו וקיימנו אירוע ב"זום".
בחרנו לצטט לכם שני קטעים מתוך האירוע המקסים:

השר לשעבר וחבר הכשרת הצופים אהרון ידלין על העלייה לבארי:

"במוצאי יום כיפור הגיעו שתי משאיות ונסענו לבארות יצחק. הגענו לבארות יצחק באמצע הלילה, התחלנו ללכת ואז נשאלה השאלה: "לאן אנחנו הולכים?" אמרו לנו שאנחנו הולכים למקום ההתיישבות שלנו. שאלנו מה שם המקום? אמרו לנו שהשם הוא נכביר. כמוכן שזה שם ערבי, שם הגבעה החולשת על איזור נרחב שמתאים לחקלאות. לא אשכח זאת לעולם- כבר בדרך החלטנו שלא נקרא למקום נכביר- עלו הצעות שונות עד שהסכמנו על בארי, שזה היה השם העברי של ברל כצנלסון.

עם אור הבוקר הגענו לבארי. דבר ראשון התחלנו לרקוד ורק אחר כך כל אחד הלך לתפקיד שלו: הבנות למטבח, הבחורים להקמת צריפי המגורים וצריף חדר האוכל. כבר מחפשים מקום מתאים לחקלאות ואז גם הבנו שאנחנו חלק ממבצע התיישבותי שבו עלו י"א הנקודות. עד שהבריטים גילו שזה מבצע התיישבותי גדול ולא חוקי, כל היישובים הצליחו לבנות את הצריפים למגורים, כולל צריף לחדר האוכל, מקום לשירותים. הבריטים קיבלו את העובדה שעלו י"א נקודות לא בהסכמתם."

ח"כ לשעבר וחברת הכשרת הצופים עדה סרני:

"אני רוצה לספר על השנה הראשונה ביראון. ביום אביב ב-20 במאי 1949 חבורה של פלמ"חניקים משוחררים טריים עולים להתיישבות. אנחנו החלטנו שאנחנו רוצים להתיישב דווקא בגליל לזכר 19 חברים מההכשרה שלנו שנהרגו בנבי יושע ובקרבות אחרים. נסענו במשאית, הגענו לאיזה מקום בהר וראינו את הנקודה שלנו - הנה הקיבוץ שלנו. הימים הראשונים היו ימי הרפתקאות. מים לא היו לנו, היינו צריכים לשאוב מים מהבור. יום אחד, קיבלנו חיסונים נגד שחפת וזה נורא כאב. אני עמדתי עם דודה שלי שהגיעה לי עד הכתפיים, נשאנו את הדלי הכבד ועבר לידנו חבר ואמר: הייתי מאוד רוצה לעזור לכם אבל אני קיבלתי זריקה של שחפת וכואב לי נורא. שוויון הנשים היה כבר אז.

שבועיים לאחר מכן בנינו מקלחת מפחים והייתה לנו כבר משאבה ובשביל להתקלח, הייתי צריכה לשאוב 20 פעמים. כשמישהו רצה לחזר אחרייך, הוא היה אומר - אני אשאב בשבילך את המים וככה נוצרו כל מיני רומנים.

.....
היום יראון הוא יישוב קטן אבל מפואר מאוד. איש שיבוא אלינו לא יכיר את המקום. הכל ירוק ויפה ואני גאה מאוד במה שעשינו ביראון. אני מוכרחה להגיד ש-71 שנים של יראון ממלאות אותי בגאווה רבה שהייתי שותפה בין המייסדים של קיבוץ יראון ובנינו קיבוץ לתפארת."

חוזרים לפעילות!

בשעה טובה חזרו אלינו המבקרים בקבוצת קטנות, עם מסכות ולפי הנחיות "התו הסגול". עד כה הגיעו משפחות, חיילים, תלמידים ומכינות ואנחנו שמחים ומתרגשים לחזור לשגרה החדשה.

בתמונה: עמדת ה"קורונה" בכניסה למוזיאון.

יום עיון לסגל בה"ד 1

את יום העיון המסורתי לסגל בה"ד 1 ערכנו ביום השנה להקמת צה"ל. הפעם – שילבנו ידיים עם בית הגדודים והבאנו בפני הקצינים שתי מסורות פיקודיות: דמות המפקד בפלמ"ח אל מול מסורת הפיקוד בבריגדה ובצבא הבריטי. היום נפתח בהרצאות של שתי מנהלות אמיצות שהרחיקו עד מצפה רמון: רחל סילקו – על יוצאי הצבא הבריטי ושירי ארליך – על המפקד בפלמ"ח. השלימו אותן שתי שיחות זום מרתקות: עם דן כהן, מ"פ בגדוד השישי, ודן טולקובסקי – ששרת בצבא הבריטי ולימים - מפקד חיל האוויר. את היום סיכם מפקד הבה"ד: המתח בין המסורות הללו מלווה אותנו עד היום – כל אחת וחוזקתיה כמו התיסכולים שהיא מביאה איתה.

בתמונה: מנהלת בית הגדודים, רחל סילקו ומנהלת בית הפלמ"ח, שירי ארליך

מפגש בין דורי ב"אוצר תמונות הפלמ"ח"

הגיעו לבקר אותנו בתצוגת "מסע פלמ"ח" הבת, הנכדה והנין של הפלמ"חניקית פסיה רבינוביץ'-אלישקביץ ז"ל.

פסיה הייתה מראשונות הפלמ"ח, מפלוגה ב' בעין חרוז. הייתה מאמנת התעמלות וקפ"פ ובשלב מאוחר יותר אף נשלחה להדריך נוער במחנות המעצר בקפריסין. אנחנו מכירים אותה מהתמונה של בנות הפלוגה בעין גדי.

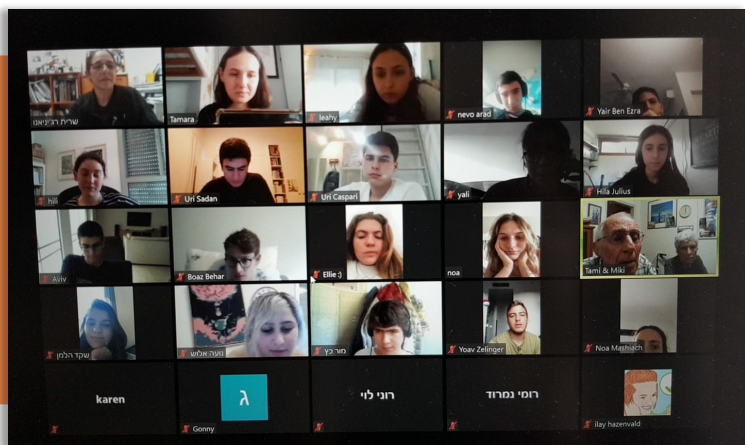
המדריכה תמרה בראיון ל"מקור ראשון"

תמרה המדריכה שלנו, נינתו של ישראל בן-יהודה, המוכר לנו כ"עבדו" המסתערב, התראיינה לעיתון "מקור ראשון" על הקשר האישי והמיוחד שלה לפלמ"ח. הכתבה פורסמה במהדורת הסופ"ש האחרונה.

"זומזיץ" עם "הכפר הירוק"

תלמידי מגמת היסטוריה של בית הספר "הכפר הירוק" שוחחו ב"זום" עם תמר ומיקי כהן מהכשרת הצופים ו' - נען שילר. התלמידים אתגרו את תמר ומיקי בשלל שאלות מעניינות על התקופה בפלמ"ח, צחקו ואפילו סיפרו ציזבטים. התרגשנו ביחד איתם ואנחנו כבר מצפים לביקור שלהם כאן בבית הפלמ"ח.

עם הקיץ הבא עלינו לטובה, הרגשנו שזה הזמן המתאים לשירו של חיים גורי:

חגיגת קיץ

שָׂרֵב כָּזֶה לֹא הָיָה פֹּה אַרְבָּעִים שָׁנָה,
אוֹמְרִים זִקְנֵי הָעַמָּה.

לֵךְ כִּי לֹךְ כָּל מַמְלָכּוֹת קוֹצִיָּה.
רוּחַ קָדִים בָּא, מְשַׁנֵּעַ תּוֹרָן, מְלַכָּה אֶת הָאוֹכֵלֶת.
שָׁחַר עַל הַצֶּהָב. רַק זֶה הָיָה חֶסֶר לָהּ.

כָּל חֲמִידַת הַקִּיץ. שְׂבִילֵי הַנֶּחָשִׁים,
אַבְטִיחֵי הַבַּעַל לְהַחִיּוֹת נַפְשָׁנוּ.

וְעוֹד אֶחָד שֵׁם מִתְנַשֵּׁם בַּמַּעֲלָה,
כְּרוֹךְ הַבָּא, מַגִּיעַ — כָּל הַבְּשׂוּרוֹת הַרְשׁוּמוֹת עַל שְׁמֵנוּ:
עוֹרֵב וְזָאֵב וְחֶבֶח וְצִלְמָנֶע, כָּל נְסִיכָמוּ.
סִבִּין שְׁלוּפָה. נַחֲשֵׁת הָרָקִיעַ.

רִאִיתִי שֵׁם נָשִׁים כְּבָדוֹת בַּחֲלוּקִים וְדָקִים
צָדוֹת אֲוִיר בַּמְנִיפּוֹת עֵתוֹן
עַל מִרְפְּסוֹת הָעָרֵב.

הַחֲזָאִי אֵינּוּ צוֹפֶה, בַּשְּׂבֻעִים הַקְּרוֹבִים,
חֲזִית קָרִירָה יוֹתֵר קָרְבָּה לְאֲזוּרָנוּ.

בתמונה: חיים גורי ושמעון קוטלר